

**การประชุมคณะทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเอเปค
(APEC Human Resources Development Working Group)
และการประชุมเครือข่ายด้านการศึกษาของเอเปค(APEC Education Network)
ครั้งที่ 31**

ระหว่างวันที่ 20 – 27 มิถุนายน 2552

ณ มหาวิทยาลัย DePaul นครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา

ข้อมูลทั่วไป

ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจในเอเชียและแปซิฟิก หรือ เอเปค (Asia Pacific Economic Cooperation – APEC) เป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจของสมาชิกเขตเศรษฐกิจที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียและบริเวณแปซิฟิกได้ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2532 (ค.ศ. 1989) โดยความริเริ่มของออสเตรเลียเพื่อตอบสนองต่อสภาวะการเมืองและเศรษฐกิจโลกขณะนั้น คือ การพึ่งพาทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นโดยมุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกและภูมิภาค รวมถึงการผลักดันให้การเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยประสบผลสำเร็จ เพื่อให้ระบอบการค้าพหุภาคีคงอยู่ต่อไป และยังเป็นการสร้างสมดุลอำนาจทางเศรษฐกิจของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่นๆ ที่มีแนวโน้มในการปิดกั้นทางการค้าจากภายนอก

เอเปคประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมด 21 เขตเศรษฐกิจ¹ ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไน แคนาดา อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐประชาชนจีน จีนไทเป เขตบริหารพิเศษฮ่องกง ปาปัวนิวกินี เม็กซิโก ชิลี เปรู เวียดนาม และรัสเซีย

¹ ในบริบทของเอเปคจะใช้คำว่า “เขตเศรษฐกิจ (economy)” แทนคำว่า “ประเทศ” เนื่องจากสมาชิกของเอเปคสองราย คือ เขตบริหารพิเศษฮ่องกง และจีนไทเป มิได้มีสถานะเป็นประเทศ แต่ได้รับการยอมรับให้เข้าเป็นสมาชิกในฐานะที่เป็นเขตเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

ความร่วมมือและกิจกรรมต่างๆ ภายใต้กรอบเอเปคจะได้รับการกำหนดทิศทางผ่านกลไกหลักของเอเปค ทั้งหมด 6 ระดับ ได้แก่ 1) การประชุมระดับผู้นำเศรษฐกิจ (Leaders' Meeting) 2) การประชุมระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) 3) การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials' Meetings - SOMs) 4) การประชุมรัฐมนตรีเอเปคในสาขาต่าง ๆ (Sectoral Ministerial Meetings) 5) คณะกรรมการ (Committees) มี 4 คณะกรรมการหลัก ได้แก่ คณะกรรมการว่าด้วยการค้าและการลงทุน (Committee on Trade and Investment - CTI) คณะกรรมการเศรษฐกิจ (Economic Committee - EC) คณะกรรมการว่าด้วยงบประมาณและการบริหาร (Budget and Management Committee - BMC) และคณะกรรมการอำนวยการของเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ (SOM Steering Committee on Economic and Technical Cooperation - SCE) 6) คณะทำงาน (Working Groups) ในสาขาต่างๆ ได้แก่ การส่งเสริมการค้า (Trade Promotion) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่ออุตสาหกรรม (Industrial Science and Technology) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Development) พลังงาน (Energy) โทรคมนาคมและสารสนเทศ (Telecommunications and Information) ประมง (Fisheries) การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล (Marine Resources Conservation) การขนส่ง (Transportation) ความร่วมมือทางเทคนิคการเกษตร (Agricultural Technical Cooperation) การท่องเที่ยว (Tourism) และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

คณะทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเอเปค

(APEC Human Resources Development Working Group)

คณะทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของเอเปค (APEC Human Resources Development Working Group) ตั้งขึ้นโดยความร่วมมือจากกลุ่มสมาชิกเอเปคทั้ง 21 เขตเศรษฐกิจ ด้วยความมุ่งหวังที่จะสร้างความเข้มแข็งในด้านการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ทั้งในด้านการงานและด้านสังคม ซึ่งประกอบด้วย 3 เครือข่าย คือ 1) เครือข่ายด้านการเสริมสร้าง สมรรถนะ (Capacity Building Network – CBN) 2) เครือข่ายด้านการศึกษา (Education Network - EDNET) 3) เครือข่ายด้านแรงงาน และสังคม (Labour and Social Protection Network – LSP)

เอเปคตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในฐานะกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว การทำงานเป็นลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านนโยบายและการดำเนินงานที่ผ่านการพิสูจน์แล้วว่าประสบผลสำเร็จ และมีการนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาต่อเพื่อการสร้างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด และสร้างเป็นเครือข่ายระหว่างกัน อันนำไปสู่ การแบ่งปันความรู้ และการพัฒนาให้แก่ชุมชนระหว่างประเทศ โดยมีการประชุมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

โดยในปี พ.ศ.2552 ได้มีการจัดการประชุมคณะทำงานด้านการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ครั้งที่ 31 ขึ้นระหว่างวันที่ 22 – 25 มิถุนายน 2552 ณ มหาวิทยาลัย DePaul นครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา โดยสำนักเลขาธิการเอเปคร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการสหรัฐอเมริกา และได้มีการประชุมเครือข่ายคณะทำงาน ทั้ง 3 เครือข่าย พร้อมกัน การประชุมครั้งนี้ประกอบด้วยผู้แทนจากเขตเศรษฐกิจของเอเปคทั้งหมด 16 เขตเศรษฐกิจ ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐประชาชนจีน อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย นิวซีแลนด์ เปรู ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา เวียดนาม และประเทศไทย

สรุปผลการประชุม

การประชุมคณะทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ครั้งที่ 31 มี Dr. Alan Ginsburg, Lead Shepherd ทำหน้าที่ประธานการประชุม โดยในการประชุมมีการกล่าว ถึงวิกฤตการณ์ด้านการเงินของโลกที่ส่งผลกระทบต่อตลาดด้านแรงงาน รวมถึงการใช้แรงงานเด็กและเยาวชน โดยได้มีการเน้นย้ำถึงภาครัฐที่ต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อการลงทุนในด้านการฝึกอบรมและการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น

ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการนำเสนอกรณีศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศต่าง ๆ ได้แก่ ประเทศนิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา จีน สิงคโปร์ เกาหลี ญี่ปุ่น ชิลี ซึ่งได้เน้นในด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยเน้นการฝึกอบรม และการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ความเชี่ยวชาญในด้านอาชีพ การผสมผสานความร่วมมือระหว่างการจัดการศึกษาและการฝึกทักษะอาชีพเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ที่ประชุมได้รับทราบผลการประชุมรัฐมนตรีศึกษาของเอเปคครั้งที่ 4 เมื่อเดือนมิถุนายน 2551 ณ ประเทศเปรู ที่เน้นในด้านคุณภาพการศึกษาเพื่อปวงชน : การบรรลุการสร้างสมรรถนะและทักษะในศตวรรษที่ 21 (Quality Education for All: Achieving 21st Century Competencies and Skills) โดยเฉพาะในด้านการอาชีพ ที่เน้นถึงการคิดแบบวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสามารถในการแก้ไขปัญหา และทักษะในด้านการติดต่อสื่อสาร ทั้งนี้ที่ประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะสาขาวิชาที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก 4 สาขา ได้แก่ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ การอาชีวศึกษาและอาชีพ การเรียนการสอนภาษา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น โดยเสนอให้มุ่งความสนใจไปที่เรื่องการพัฒนาคุณภาพของครู การประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การวิจัยและนโยบาย รวมถึงสื่อการเรียนการสอน

สำหรับการประชุมครั้งนี้ในส่วนของ เครือข่ายด้านการศึกษา (Education Network-EDNET) มีเขตเศรษฐกิจเอเปคทั้งหมด 16 เขตเศรษฐกิจเข้าร่วมการประชุม โดยมี Dr. Young Hwan Kim, President of Institute of APEC Collaborative Education ในฐานะผู้ประสานงานเครือข่าย (EDNET Coordinator) ทำหน้าที่ประธานการประชุม โดยมี Dr. Marie Donovan คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย Depual ทำหน้าที่ประธานร่วม

เครือข่ายด้านการศึกษาของเอเปคจะ มุ่งเน้น ความ สำคัญในสาขาวิชาต่างๆ ตามข้อเสนอแนะจากที่ประชุมระดับรัฐมนตรีศึกษาของเอเปคทั้ง 4 สาขา โดยจะเห็นว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาได้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี โดยมีโครงการที่สำคัญได้แก่

- 1) โครงการ Wiki and Knowledge Bank (สหรัฐอเมริกา)
- 2) โครงการ APEC Learning Community for Shared Prosperity – ALCOM (เกาหลี)
- 3) โครงการ Study of Best Practices in Teaching and Learning Languages in APEC Economies : Lesson Study Applications (จีนไทเป)
- 4) โครงการ Best Practices in Human Resources Capacity Building in Science and Mathematics (ฟิลิปปินส์)
- 5) โครงการ Collaborative Studies on Innovations for Teaching and Learning Mathematics in Different Cultures (ญี่ปุ่น และ ไทย)

6) โครงการ APEC 21st Century Mathematics and Science Education for All in the APEC Region : Strengthening Developing Economies and the Gender Equity through Standards, Assessments and Teachers (สหรัฐอเมริกา)

7) โครงการ APEC Future Education Consortium: Focusing on APEC network for ICT Model Schools for Future Education (เกาหลี)

8) โครงการ APEC Information and Communication Technology for Education Expo (ฟิลิปปินส์)

9) โครงการ APEC e-learning Training Program (เกาหลี)

10) โครงการ Mapping of Qualifications Frameworks across APEC Economies (ออสเตรเลีย)

11) โครงการ Measures Affecting Cross Border Education and Exchange in the APEC Region (ออสเตรเลีย)

12) โครงการ Comparability and Benchmarking of Competencies and Qualifications Frameworks in APEC Region (จีนและฟิลิปปินส์)

นอกจากนี้สมาชิกหลายเขตเศรษฐกิจยังได้นำเสนอโครงการใหม่ ได้แก่

1) โครงการ Study/Seminar on Higher Education “Diploma Supplements” (ออสเตรเลีย)

2) โครงการ Development of ICT Based Training for In-service Mathematic Teachers in the APEC Region (อินโดนีเซีย)

3) โครงการ Capacity – Building Seminar on the Development of National Qualification Frameworks (ฟิลิปปินส์)

4) โครงการ Lesson Study for Implementing Mathematics Curriculum : Development Innovative Assessment Problem (ประเทศไทย และญี่ปุ่น) /self-funded

5) โครงการ APEC Training Program for Preventive Education on ICT Misuse (เกาหลี) /self-funded

6) โครงการ International Benchmarking to Improve Mathematics and Support Exemplary Practices in Travel Eligible APEC Economies (สหรัฐอเมริกา) /self-funded

7) โครงการ International Comparative Research to Identify Unique and Promising Practices in Mathematics and Science Teacher Preparation for APEC Economies (สหรัฐอเมริกา) /self-funded

8) โครงการ Building Open Education Resource (OER) Capability in APEC Economies (สหรัฐอเมริกา) /self-funded

สำหรับโครงการ Lesson Study for Implementing Mathematics Curriculum: Development Innovative Assessment Problem ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น กับประเทศญี่ปุ่น เป็นโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการ Collaborative Studies on Innovations for Teaching and Learning Mathematics in Different Cultures ซึ่งดำเนินโครงการมาตั้งแต่ปี 2006 – 2008 เพื่อเผยแพร่การใช้ Lesson Study ในฐานะที่เป็นนวัตกรรมในการ

พัฒนาวิชาชีพครุคณิตศาสตร์ในกลุ่มประเทศเอเปค ปัจจุบันโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่มีประเทศสมาชิกเข้าร่วมมากที่สุด และเป็นโครงการที่ได้รับการยอมรับในที่ประชุม Human Resource Development Working Group (APEC HRDWG) ว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อสมาชิกในกลุ่มเอเปคเป็นอย่างมาก จึงทำให้ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเขตเศรษฐกิจ 13 เขต ที่เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้

เนื่องจากเอเปคเป็นเวทีที่เน้นเรื่องความร่วมมือทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ดังนั้นคณะทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงให้ความสำคัญกับการสร้างสมรรถนะของกำลังแรงงานในการส่งเสริมการค้าและเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้เครือข่ายต่างๆ ที่อยู่ภายใต้คณะทำงานด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเอเปคให้ความสำคัญกับการสร้างศักยภาพของแรงงานเพื่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การพัฒนาและฝึกฝนด้านอาชีพ ความเชี่ยวชาญในด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภาษา เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพ การสร้างรายได้และการส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจในหมู่ประชาชนของสมาชิก ทั้งนี้ในช่วงปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้รับประโยชน์จากโครงการต่างๆ ในด้านนี้ผ่านการสนับสนุนด้านการเงินจากกองทุนเอเปค และความร่วมมือจากกลุ่มเขตเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก โดยกิจกรรมเหล่านี้มีส่วนในการเกื้อกูลความมั่นคงและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว เช่น การฝึกอบรมเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรเพื่อสนับสนุนระบบการค้าและการลงทุนแบบเปิดที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน

กลุ่มความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
ตุลาคม 2552